

ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЗОФСКИ
Број захтева: 05/2-7 726/4
Датум: 20.04.2026.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА
(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75 Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Стефан (Срђан) Јанковић
2. Предложено звање: ванредни професор
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Социологија
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: пуно радно време
5. До овог избора кандидат је био у звању: доцент
у које је први пут изабран: 06.07.2021. године
6. за ужу научну област /наставни предмет: Социологија

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 06.07.2027. године
2. Датум започињања поступка: 04.12.2025. године
(датум упућивања иницијативе катедре или датум започињања поступка на други начин из чл. 6 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду)
3. Датум и место објављивања конкурса: 31.12.2025. године у огласним новинама „Послови“ Националне службе за запошљавање, сајту Факултета и сајту Универзитета
4. Звање за које је расписан конкурс: ванредни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Универзитета у Београду – Филозофског факултета, 18.12.2025. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

1) проф. др Владимир Вулетић, редовни професор, Социологија, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

2) проф. др Младен Лазић, професор емеритус, Социологија, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

3) др Срђан Продановић, виши научни сарадник, Социологија, Институт за филозофију и друштвену теорију

3. Број пријављених кандидата на конкурс: 1

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /

5. Датум стављања реферата на увид јавности : 05.03.2026. године

6. Начин (место) објављивања реферата: сајт Универзитета у Београду-Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА:
09.04.2026. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Стефана Јанковића у звање ванредног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Изјава о изворности;
6. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим прилога под бројем 4, достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
05/5-03 бр. 680/1-III/3
09.04.2026. године
ЗЈ/ПС

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019, 6/2020 - др. закони, 11/2021 - аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 - др. закон и 76/2023) и члана 227. став 2. тачка 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XI редовној седници, одржаној дана 09.04.2026. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др **Стефан Јанковић** изабере у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област: **СОЦИОЛОГИЈА**, тежиште истраживања: *Опита социологија*, на Одељењу за социологију, са пуним радним временом, на одређено време у трајању од пет година.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање ванредног професора, за ужу научну област: **СОЦИОЛОГИЈА**, тежиште истраживања: *Опита социологија*, због потребе Факултета, Одељења за социологију.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 09.04.2026. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Стефан Јанковић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019, 6/2020 - др. закони, 11/2021 - аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 - др. закон и 76/2023), чланом 135. Статута Универзитета (Гласник Универзитета у Београду, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22, 236/22, 241/22, 243/22, 244/23 245/23 и 247/23), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

- 1x Универзитету у Београду
- 1x др Стефану Јанковићу
- 1x Одељењу за социологију
- 1x Стручном сараднику за радне односе
- 1x Одсеку за правне послове
- 1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ		
ПРИМЉЕНО: 5.3.2026		
Орг. јед.	Број	Печат
	384/1	—

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета, од 18. 12. 2025. године, изабрани смо у Комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање ванредног професора за ужу научну област **Социологија (тежиште истраживања Општа социологија)**, са пуним радним временом, на одређено време од пет година. Комисију чине: **др Владимир Вулегић**, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду, **др Младен Лазић**, професор емеритус Филозофског факултета Универзитета у Београду и **др Срђан Продановић**, виши научни сарадник Института за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду. Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о високом образовању и Статутом Филозофског факултета подноси:

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Социологија објављен дана 31.12.2025. године у огласним новинама "Послови" Националне службе за запошљавање (број 1178-1179), пријавио се један кандидат, др Стефан Јанковић. Анализом приложене документације Комисија је утврдила да је кандидат, др Стефан Јанковић уз пријаву на конкурс поднео целокупну документацију предвиђену конкурсом: биографију, библиографију, прочитану личну карту, изјаву о изворности, извод из казнене евиденције, штампане примерке објављених радова, оверену копију дипломе о стеченом образовању - дипломирани социолог, оверену копију дипломе о стеченом образовању - мастер социолог, оверену копију дипломе о академском звању доктор наука - социолошке науке, као и копије додатака дипломама.

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ, ОБРАЗОВАЊУ И РАДНОМ АНГАЖМАНУ

Стефан Јанковић је рођен 13. октобра 1987. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију. Основне академске студије социологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписао је школске 2006/2007. године, а завршио 2010. године, са просечном оценом 9,3. Мастер академске студије социологије на истом факултету завршио је 2013. године, са просечном оценом 10,00. Докторске академске студије социологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду похађао је у периоду 2013-2019. године, завршио је са просечном оценом 10,00 стекао научни степен доктора социолошких наука.

Радни ангажман започео је 2011. године као истраживач-сарадник у организацији SECONS - Група за развојне иницијативе, где је био ангажован на истраживачким пројектима из области друштвеног развоја и јавних политика. Од 2012. до 2013. године радио је као координатор истраживања у Балканском удружењу за руралну социологију пољопривреде.

Од 2015. до 2020. године био је запослен као истраживач сарадник у Институту за социолошка истраживања Филозофског факултета Универзитета у Београду, где је учествовао у реализацији већег броја националних и међународних научно-истраживачких пројеката, као и у организацији и спровођењу емпиријских истраживања. У више наврата је успешно обављао послове координатора или руководиоца теренских истраживања, нарочито у случају великог теренског Истраживања о свакодневном животу домаћинстава и појединаца у условима друштвених промена у Србији (2018) и Европског друштвеног истраживања (2018-2021).

Од октобра 2020. године био је ангажован као асистент са докторатом на Одељењу за социологију Филозофског факултета Универзитета у Београду, а у јулу 2021. године изабран је у звање доцента за ужу научну област Социологија. Од 2021. године као доцент изводи наставу (предавања и вежбе) на основним и мастер академским студијама на предметима: Увод у социологију 1, Увод у социологију 2, Основе социологије 1, Основе социологије 2, Теорије друштвене структуре и система (школска 2022-2023), Социологија глобализације, Политичка глобализација, Економска глобализација, Глобализација културе, Социолошки практикум, као и на мастер студијама на предметима Политичка глобализација 2 и Економска глобализација 2.

Поред наставе на матичном факултету, од 2020. године учествује у извођењу наставе на Архитектонском факултету Универзитета у Београду, на студијским програмима Мастер академске студије архитектуре и Интегрисане академске студије архитектуре, где изводи наставу на предметима Архитектура и друштво, као и на Мастер академским студијама интегрални урбанизам, где изводи наставу на предмету Урбани простор као јавно добро.

У досадашњој научној каријери Стефан Јанковић учествовао је у великом броју научноистраживачких пројеката националног и међународног значаја, међу којима се издвајају SPATTERN - Future Heritage of Spa Settlements (Фонд за науку Републике Србије, од 2023), затим TESI - Training and Education in Social Innovation (INTERREG ADRIAN), GLocalEAsT - Developing a New Curriculum in Global Migration, Diaspora and Border Studies in East-Central Europe (Erasmus+, 2020-2023), E-MINDFUL (Европска комисија, DG HOME, 2021-2022), као и Европско друштвено истраживање (2018-2021), али и више истраживачких пројеката Института за социолошка истраживања.

СТРУЧНА УСАВРШАВАЊА, СТУДИЈСКИ БОРАВЦИ И АКАДЕМСКЕ МОБИЛНОСТИ

Током досадашње академске каријере кандидат је остварио више значајних међународних студијских боравака, истраживачких мобилности и програма стручног усавршавања, који су допринели интернационализацији његовог научног рада и развоју сарадње са европским академским институцијама.

Као добитник DAAD стипендије, Стефан Јанковић је током октобра и новембра 2025. године боравио на Европском универзитету Виадрина у Франкфурту на Одри (Немачка), где је реализовао истраживачку и наставну мобилност у оквиру центра V/Orders In Motion. Током боравка учествовао је у научним семинарима и истраживачким дискусијама посвећеним савременим теоријама граница, миграција и антропоцена, као и у наставним активностима и јавним предавањима, чиме је допринео јачању институционалне сарадње између Универзитета у Београду и наведене институције. Раније, као добитник СЕЕPUS стипендије, кандидат је реализовао студијски боравак на Одељењу за историјску социологију Карловог универзитета у Прагу (фебруар–април 2015), где је учествовао у наставним и истраживачким активностима усмереним на компаративну историјску анализу друштвених процеса и друштвених трансформација.

Кандидат је такође учествовао у већем броју међународних летњих школа и академских програма усавршавања. Међу њима се издвајају летња школа *Social Structures and Social Institutions: The Quest for Social Justice* (Inter-University Center, Дубровник, 2016), као и интердисциплинарна летња школа *Exploring Belgrade: Theory × Research × Method*, реализована у сарадњи Универзитета у Регензбургу, Универзитета Ludwig Maximilian у Минхену и Универзитета у Београду (2016), у оквиру које је кандидат учествовао у програмима који су интегрисали теоријски рад, теренско истраживање и методолошку обуку у области урбаних студија.

Поред институционалних мобилности, кандидат је активно укључен у међународне академске мреже кроз учешће у тематским истраживачким програмима, гостујућа предавања и научне скупове, што је резултирало позивним предавањима и сарадњама са више европских универзитета и истраживачких центара. Ови боравци и активности допринели су даљем развоју његових истраживачких интересовања у областима савремене друштвене теорије, антропоцена, урбаних инфраструктура, миграција, као и укључивању резултата истраживања у наставни процес.

ОЦЕНА ПЕДАГОШКОГ РАДА

Резултати вредновања наставе од стране студената исказани кроз индивидуалне статистичке извештаје Универзитета у Београду, сведоче о квалитету педагошког рада др Стефана Јанковића. Континуитет његовог наставног ангажовања на основним, мастер и интердисциплинарним студијским програмима је видљив кроз анализу студентских анкета

где се показује стабилно висок ниво вредновања наставног рада током читавог посматраног периода, уз изражено високе оцене у сегментима редовности наставе, јасноће излагања, подстицања активног учешћа студената и доступности наставника.

Према збирним статистичким извештајима о вредновању педагошког рада у периоду од 2021. до 2025. године, др Стефан Јанковић је на предметима на којима је изводио наставу (предавања и вежбе) остварио виску просечну оцену од 4,75 са свих студентских евалуација. Конкретно гледано, континуирано високе просечне оцене наставног рада у наведеном периоду за неке од предмета (предавања и вежбе), износиле су: Увод у социологију 1 - 4,83; Увод у социологију 2 - 4,82; Основе социологије 1 - 4,76; Основе социологије 2 - 4,47; Социологија глобализације - 4,73; Глобализација културе - 4,86; Социолошки практикум - 4,83; Теорије друштвене структуре и система - 4,85. Остварени резултати указују на стабилно висок ниво педагошког учинка кроз више узастопних академских година и у раду са различитим генерацијама студената.

Посебну тежину овим резултатима даје чињеница да је реч о предметима који обухватају веома велики број студената на годишњем нивоу, нарочито у оквиру основних академских студија, где курсеви Увод у социологију 1 и Увод у социологију 2 представљају темељне предмете кроз које пролази више студијских програма. Поред студената социологије, поједини курсеви су изборни и за студенте филозофије, андрагогије и психологије, што подразумева рад са хетерогеним групама различитих академских интересовања и претходних знања, као и прилагођавање наставног приступа ширем интердисциплинарном аудиторијуму.

Резултати евалуација показују изразиту стабилност педагошког квалитета током читавог посматраног периода, што указује на конзистентно развијен наставни модел и методички уједначен приступ настави. Студенти су у континуитету највише вредновали управо оне индикаторе који се у савременој универзитетској педагогији сматрају кључним показатељима квалитета наставног процеса: јасноћу објашњења и организације рада на предмету, посвећеност наставника извођењу наставе, способност да се подстакне интересовање за предмет, као и висок степен стручне компетентности наставника.

Поред високих квантитативних оцена, педагошки рад др Стефана Јанковића одликује се снажним усмерењем ка истраживачки оријентисаној настави. У оквиру предмета које изводи, кандидат је развио бројне облике активне наставе који, осим употребе савремених дигиталних технологија, подразумевају самосталан аналитички рад студената, примену социолошких теоријских концепата на савремене друштвене феномене, рад са дигиталним базама података, као и укључивање студената у истраживачке и пројектне задатке. Оваква организација наставе доприноси развоју критичког мишљења, аналитичких компетенција и самосталног научног рада студената.

Када је реч о доприносу унапређењу наставе, др Стефан Јанковић је током свог наставног ангажмана развијао иновативне облике наставе засноване на интерактивним методама рада, дигиталним алатима и проблемски оријентисаном учењу. Посебан допринос огледа се у увођењу аналитичких задатака који повезују класичну социолошку

теорију са савременим друштвеним процесима, чиме се студентима омогућава активно усвајање знања и развој истраживачких компетенција.

У прегходном периоду, др Стефан Јанковић учествовао је у раду неколицине комисија за израду и одбрану завршних и мастер радова, као и у комисијама за оцену докторских дисертација, чиме је допринео академском усмеравању студената и млађих истраживача у оквиру наставног и научног рада. Као члан комисије учествовао је у одбрани мастер рада Давида Адама *Дигитална социологија: мапирање настанка, перспективе и изазови* (2024). Такође је ангажован као члан комисија за оцену докторских дисертација у изради: Петар Цигић, *Дејственост архитектуре: стратегије истраживања кроз пројекат у архитектонској пракси* Бранислава Миленковића, и Ива Локас, *Трансформација границе приватног и јавног простора под утицајем миграција становништва: пример стамбене архитектуре источне Србије*.

ДОПРИНОС КАНДИДАТА ФАКУЛТЕТУ, УНИВЕРЗИТЕТУ И ШИРОЈ АКАДЕМСКОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Поред континуираног ангажовања у настави и научноистраживачком раду, др Стефан Јанковић даје и вишеслојан допринос институционалном развоју Филозофског факултета, Универзитета у Београду и шире академске заједнице кроз учешће у управљачким, научним, образовним и међународним академским активностима.

На нивоу Филозофског факултета Универзитета у Београду кандидат је активно укључен у рад стручних и развојних тела која имају кључну улогу у унапређењу наставе и научноистраживачке делатности. У периоду 2021–2024. године био је члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање, учествујући у процесима институционалне евалуације, развоја стандарда наставе и унапређења академских процедура. Од 2024. године члан је Комисије за научноистраживачки рад Филозофског факултета, где учествује у обликовању стратегија научног развоја, подршке истраживачким иницијативама и координацији научних активности на нивоу факултета. Током 2025. године, био је члан одељенске комисије за сачињавање Извештаја о самовредновању студијских програма, као обавезне евалуације коју захтева Национално акредитационо тело (НАТ).

Допринос Универзитету у Београду огледа се и у иницирању и успостављању институционалне сарадње између Филозофског факултета и Архитектонског факултета Универзитета у Београду, чијем је формалном успостављању кандидат непосредно допринео. Овим ангажманом створен је оквир за трајнију интердисциплинарну размену између социологије, архитектуре и урбаних студија, укључујући заједничке наставне, истраживачке и академске активности у области проучавања друштвених аспеката простора и урбаног развоја.

У оквиру ове сарадње, почев од школске 2023/24. године, др Стефан Јанковић учествује у раду Архитектонског факултета и као спољашњи члан комисија за мастер завршне радове под менторством проф. др Ане Никезић, чиме доприноси укључивању

социолошке експертизе у вредновање истраживања из области архитектуре и урбанизма, као и јачању интердисциплинарних стандарда академског рада на нивоу Универзитета.

Осим тога, кандидат активно учествује и у организацији научних и образовних догађаја, међу којима се издваја коорганација „Међууниверзитетског тематског студентског форума 2023“ (Универзитет у Београду - Универзитет уметности у Београду), под слоганом „С оне стране стварности“, посвећеног мултидисциплинарном проучавању феноменологије метаверзума. Форум је одржан у Београду током 2023. године и реализован у научно-едукативном и стручно-едукативном формату, уз учешће студената основних, мастер, интегрисаних и докторских студија.

Поред свега овога, кандидат је и спољни члан истраживачке групе „CriticLab“ при Институту за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду, у оквиру које учествује у научној дискусији, критичким читањима и развоју интердисциплинарних истраживачких тема.

Кандидат је активно укључен у реализацију више домаћих и међународних научних и стручних пројеката који представљају важан канал институционалне сарадње Универзитета у Београду са европским академским и истраживачким просторима, али и механизам унутаруниверзитетског умрежавања различитих научних домена. Као посебно репрезентативан пример сарадње унутар Универзитета у Београду издваја се учешће кандидата у пројекту SPATTERN – Future Heritage of Spa Settlements: Digital Platform for Advancing Knowledge and Innovation in Urban Morphology Approach for Environmentally-Sensitive Development in Serbia (*Фонд за науку Републике Србије, програм ПРИЗМА*), који реализује истраживачки тим са три факултета Универзитета у Београду и који је усмерен на развој дигиталне инфраструктуре и методолошких поступака за декодирање, класификацију и валоризацију урбаних образаца бањских насеља, као и на изградњу платформе која подржава стратешко планирање и управљање развојем у складу са принципима одрживости и очувања природног и културног наслеђа.

Други изразито важан пример институционалне сарадње, овога пута на нивоу европског високог образовања и међууниверзитетског партнерства, јесте учешће кандидата у пројекту GLocalEAsT – Developing a New Curriculum in Global Migration, Diaspora and Border Studies in East-Central Europe (*Erasmus+, Strategic Partnership*). Пројекат је био усмерен на осмишљавање и развој заједничког курикулума у области миграција, дијаспоре и граничних студија у источној и средњој Европи, уз повезивање више универзитета и института у транснационалну мрежу размене наставних пракси и истраживачких перспектива. На тај начин овај пројекат представља типичан пример интернационализације наставе кроз заједничке наставне модуле, летње школе и институционализовану размену знања у оквиру европског простора високог образовања. Поред наведеног, кандидат је учествовао и у другим међународним пројектима који додатно учвршћују присуство Универзитета у Београду у европским програмима сарадње и у мрежама за развој иновативних наставних и истраживачких формата. У том смислу издваја се TESI – Training and Education in Social Innovation

(*INTERREG IPA ADRION*), који је био усмерен на развој образовних модула и заједничких наставних активности у области социјалних иновација, кроз партнерство универзитета и истраживачких институција у више ADRION земаља, уз наглашену компоненту мобилности наставника/предавача и изградње заједничких образовних капацитета.

У оквиру академске заједнице кандидат активно делује кроз чланство у релевантним научним организацијама и професионалним мрежама, укључујући Међународну социолошку асоцијацију (*International Sociological Association*), Европску социолошку асоцијацију (*European Sociological Association*) и Социолошко научно друштво Србије. Посебно се истиче чланство у новонастајућој Радној групи за дигиталну социологију при Међународној социолошких асоцијацији. Унутар Европске социолошке асоцијације, кандидат је члан истраживачког комитета за урбану социологију (*RC37 - Urban sociology*).

Посебан сегмент доприноса представља учешће у академској размени и међународној научној сарадњи. Кандидат је добитник DAAD стипендије за истраживачко-наставни боравак на Европском универзитету Виадрина у Франкфурту на Одри (2025), где је реализовао истраживачке и наставне активности и одржао предавање по позиву у оквиру серијала *Beyond Sustainability*. Такође је одржао више предавања по позиву на међународним конференцијама и летњим школама, укључујући пленарно предавање на *International Seminar on Urban Form (ISUF)* и учешће у програмима *Viadrina Center B/ORDERS IN MOTION*, чиме доприноси међународној академској размени знања и позиционирању Универзитета у Београду у глобалним научним токовима.

НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ АНГАЖМАН

Др Стефан Јанковић је у изборном периоду остварио изразито интензиван научно-истраживачки ангажман, који се огледа у учешћу у већем броју међународних и домаћих пројеката и студија, у редовном наступању на међународним конференцијама и научним скуповима, у више предавања по позиву (укључујући пленарно/keynote излагање), као и у организацији научно-едукативних активности и рецензентском раду. Посебно се издваја његово учешће у европским програмима и конзорцијумима. Научни рад кандидата профилисан је кроз теме урбаних периферија, антропоцена, инфраструктура и дигиталних метода, као и кроз истраживања миграција и јавних наратива, што је потврђено и његовим конференцијским излагањима у оквиру *ISA*, *ESA* и *Regional Studies Association* форума.

Неки од најзначајнијих пројеката на којима је кандидата учествовао у периоду од 2021-2026. су:

- Shared Visions - Building a Sustainable and Inclusive Cooperative for Visual Artists in Europe, European Union, Creative Europe Programme, 2025- .
- SPATTERN - Future Heritage of Spa Settlements: Digital Platform for Advancing Knowledge and Innovation in Urban Morphology Approach for Environmentally-

Sensitive Development in Serbia, Фонд за науку Републике Србије (програм ПРИЗМА), 2023-2026.

- TESI – Training and Education in Social Innovation, INTERREG-ADRION, 2023.
- GLocalEAsT („Developing a New Curriculum in Global Migration, Diaspora and Border Studies in East-Central Europe“), Erasmus+ Strategic Partnership, 2020-2023.
- E-MINDFUL: Enhancing European Migration Narrative to Develop Further Union’s Long-term actions, European Commission, Directorate General for Migration and Home Affairs, OSAM Funds, 2021-2022.

Излагања на конференцијама

Кандидат је своје научне радове излагао на великом броју међународних конференција и научних скупова, при чему су сва излагања документована у библиографији и обухватају период континуираног наступања од 2015. године до данас, са нарочито интензивним излагањима у периоду 2021-2025. године. У 2025. години др Стефан Јанковић је учествовао на 5th ISA Forum of Sociology – Knowing Justice in the Anthropocene (Pabat, Могоссо, July 6-11, 2025) са два излагања у коауторству са Давидом Адамом: „(Not) Gonna Dig: Mapping Controversies in the Anthropocene Era of Lithium Extraction in Serbia“ и „Theorizing Digital Methods: Digital Sociology’s Potential Anchor?“. Исте године је, такође у коауторству са Давидом Адамом, излагао на међународној конференцији Urban Speculations: Cities, Technologies, Futures (Centre for Digital Cultures, Leuphana University of Lüneburg, Lüneburg, February 5-6, 2025) рад „Inhaling Data, Exhaling Politics: Speculative Ordinaries and the Infra-Commoning of Belgrade’s Atmotechnical Sensecape“. У 2025. години учествовао је и у зборнику радова 10th International Academic Conference on Places and Technologies, са радом „Bridging planning and technology: A digital outlook for Serbian spa settlements“ (коауторски рад са М. Пешић, У. Шошевић, Н. Цветковић и А. Миловановић), објављеним у конференцијском зборнику.

У 2024. години др Стефан Јанковић је излагао на 16th Conference of the European Sociological Association – Tension, Trust and Transformation (University of Porto, Porto, August 27-30, 2024) рад „Popular, Plotting or Provisional Urbanization? Delineating the Socio-spatial Effects of Emerging Peripheries in Belgrade“. У 2023. години излагао је на међународној конференцији Contesting 21st Century B/Orders (Viadrina Center B/ORDERS IN MOTION, European University Viadrina, September 07-08, 2023) рад „More Planet, Less Borders? On Post-Politics, Climate Articulation and Unorthodox Jurisprudence in the Anthropocene Times“, као и на Regional Studies Association Annual Conference (Ljubljana, June 14-17, 2023) рад „Recomposing Urbanism in the Anthropocene: Navigating the Tensions Between Resilience and Antifragile Urbanism“. У 2022. години излагао је на RC21 Conference 2022 - Ordinary cities in exceptional times (International Sociological Association, Athens, August 23-27, 2022) рад „We Don’t Have Else To Go: Engaging with the Fractal Geometries of Peripheralization, Infrastructures and Everyday Life on the Outskirts of Belgrade“, а исте

године учествовао је и на WHY STILL EDUCATION? Humanism, Posthumanism, Anti-humanism: Educational Perspectives (IFDT, Belgrade, October 5-7, 2022) са радом „There is More Beyond: Non-relationality, Object-Oriented-Ontology and the Conundrums of ‘Surplus’ Reality“. У 2021. години кандидат је наступао на више међународних онлајн конференција, укључујући Imagining the Non-present (Antwerp University, Online Edition, September 6 - October 4, 2021) са радом „Unfolding A Semiosis Of Non-Presence: On Situational Ontology Of Viscous Cycle“, RC21 Conference (Online Edition, July 14-16, 2021) са радом „Dismantling Post-socialism: The Conceptual Promise of the ‘Global East’ and its Fallacies“, као и на Congress of the Swiss Sociological Association (Geneva, June 28-30, 2021) са коауторским радом „Breaking through the Pandemic Incertitudes: From Hazy Health Care Instruction to Commensuration of Worths among Serbia’s Young Professionals“ (са М. Песановић).

Увидом у библиографију кандидата види се да континуитет излагања обухвата и период пре 2020. године, укључујући међународне скупове као што су Catference (2019), Places and Technologies (2018), Regional Studies Association Annual Meeting (Dublin, 2017), као и AAG Annual Meeting (San Francisco, 2016), уз више домаћих и регионалних научних сусрета у наведеном периоду.

Предавања по позиву

Кандидат је у наведеном периоду одржао и неколико предавања по позиву. Најпре, „Digging into Ecopolitical Dispute: Mapping Controversies around Lithium Extraction in Serbia“, у оквиру циклуса предавања Beyond Sustainability, European University Viadrina – Center B/ORDERS IN MOTION, 3. новембар 2025. Затим, пленарно предавање (keynote lecture) „Emerging Peripheries, Reassembling Realities? Exploring the New Morphologies and Forms of Urbanisation on Belgrade Peripheries“, на 30th International Seminar on Urban Form (ISUF2023): Praxis of Urban Morphology, Архитектонски факултет Универзитета у Београду и International Seminar on Urban Form, Београд, 5-7. септембар 2023. Кандидат је такође одржао предавање у оквиру летње школе GLocalEast „Global Migration, Diaspora and Border Studies in East-Central Europe“, Viadrina Center B/ORDERS IN MOTION, Frankfurt (Oder), Немачка, 5–16. септембар 2023. На крају, кандидат је одржао предавање „A Resilience is What We Need: Encountering the Anthropocenic Uncertainty Through Infrastructures, Open Forms and Bio-digital Aesthetics“, у оквиру RE-MHN PhD Talks, Архитектонски факултет Универзитета у Београду, 12. мај 2022.

Организација научних и академских активности

Поред научних излагања и пројектног ангажмана, др Стефан Јанковић је учествовао у организацији више научно-едукативних активности ван редовних студијских програма. Био је коорганизатор „Међууниверзитетског тематског студентског форума 2023“ (Универзитет у Београду – Универзитет уметности у Београду), под слоганом „С оне

стране стварности“, посвећеног мултидисциплинарном проучавању феноменологије метаверзума, реализованог у научно-едукативном и стручно-едукативном формату, уз учешће студената основних, мастер, интегрисаних и докторских студија. Кандидат је, такође, био коорганизатор TESI SUMMER SCHOOL (28. август - 2. септембар 2023, Филозофски факултет Универзитета у Београду), као и коорганизатор научне сесије на Regional Studies Association Annual Conference (Ljubljana, June 14-17, 2023). Такође, кандидат је у више наврата био учесник на студентским трибинама, посебно оним организованим од стране Удружења студената социологије.

Рецензентски рад

Др Стефан Јанковић је ангажован као рецензент за више релевантних међународних и домаћих научних часописа из области друштвених и хуманистичких наука, и то: *Urban Studies, Future Humanities, Sociologija, Philosophy & Society, Stanovništvo* и *Kritika*. Поред рецензирања научних радова у часописима, кандидат је био и рецензент научне монографије: Кушић, А. (2024) *Negativnost: arhitektura i stambeno pitanje u Beogradu kasno socijalizma*, Novi Sad: Akademska knjiga. Његов научно-редакцијски ангажман обухватао је и припрему рукописа и писање предговора за никада раније објављену студију једног од најзначајнијих српских социолога, Младена Лазића, што је подразумевало концептуалну редакцију текста, научну контекстуализацију и интерпретативно позиционирање дела у савременим социолошким расправама: Јанковић, С. (2025). Предговор (и припрема рукописа) у: М. Lazić, *Društvene promene u starom Peruu: istorijska studija principa ekonomskog determinizma u društvu Inka* (стр. 9-21). Београд: Институт за социолошка истраживања. Поред тога, кандидат је аутор научног приказа књиге Leslie Sklair, *Projekat ikona: Arhitektura, gradovi i kapitalistička globalizacija* (Akademska knjiga, 2023), објављеног у часопису *Sociologija* (2025, 67(1), 157-162), као и аутор поглавља „Form, format, forum: Conceptual coordinates of Pianist’s work“ у међународној публикацији *The Pianist – Already known to the police* (ур. А. Josifovski, Runaway Foundation, Belgrade, 2024).

Награде и признања

За научноистраживачки рад кандидат је као део тима у оквиру истраживачког пројекта, SPATTERN добитник II награде на 34. Салону урбанизма (2025), што представља значајно стручно признање у области урбаних студија и просторног планирања и додатно потврђује његов допринос развоју интердисциплинарних истраживања на пресеку социологије, архитектуре и урбанизма.

Научна продукција

Према достављеној библиографији, др Стефан Јанковић је до сада објавио укупно 69 радова и публикација које обухватају монографије, коауторске монографије, студије експертизе, уредничке/коуредничке публикације, радове у научним часописима, поглавља у монографијама и зборницима, као и излагања на конференцијама и другим научним скуповима. У изборном периоду 2021–2026 кандидат је ауторисао једну самосталну научну монографију, коауторисао две монографије, коуредио један зборник, коауторисао три студије експертизе, објавио седам радова у научним часописима и седам поглавља у монографијама, уз бројна излагања на међународним и домаћим конференцијама, од чега су у случају првих, два рада штампана у целини, а у случају других, један рад.

1. Монографије (M40)

- 1.1. Вулетић, В., Антонић, С., **Јанковић, С.** (2026) Критичка социологија Младена Лазића: теоријско и истраживачко наслеђе, Београд: Завод за уџбенике. (M48)
- 1.2. Milovanović, A., Pešić, M., **Janković, S.**, Krstić, V., Ristić Trajković, J., Milojević, M., Nikezić, A., & Đokić, V. (2025). *Compendium of spascapes: Personalities, form and development*. Belgrade: University of Belgrade – Faculty of Architecture.
- 1.3. **Јанковић, С.** (2024). Градови, антропоцен, инфраструктура: о урбаној онтологији неизвесности, Београд: Институт за социолошка истраживања. (M41)
- 1.4. Весковић Анђелковић, М., Бобић, М., **Јанковић, С.** (2022) Ризици и шансе савремених миграција, Београд: Институт за социолошка истраживања. (M42)

2. Радови у часописима

Категорија M20

- 2.1. Milovanović, A., Šošević, U., Cvetković, N., Pešić, M., **Janković, S.**, Krstić, V., Ristić Trajković, J., Milojević, M., Nikezić, A., Simić, D., & others. (2025). Mapping digital solutions for multi-scale built environment observation: A cluster-based systematic review. *Smart Cities*, 8, 196. <https://doi.org/10.3390/smartcities8060196> (M21a)
- 2.2. Milovanović, A., Cvetković, N., Šošević, U., **Janković, S.**, & Pešić, M. (2024). Synergies between land use/land cover mapping and urban morphology: A review of advances and methodologies. *Land*, 13(12), 2205. <https://doi.org/10.3390/land13122205> (M22)
- 2.3. Janković, S. (2024) A New Climate for Human Nature? Navigating Social Theory through Postnature, the Anthropocene and Posthumanism. *Philosophy and Society*, 35(1), 1–28. <https://doi.org/10.2298/FID2401053J> (M22)
- 2.4. Janković, S. (2024) Navigating Uncertainties in the Built Environment: Reevaluating Antifragile Planning in the Anthropocene through a Posthumanist Lens, *Buildings*, 14(4), 857. <https://doi.org/10.3390/buildings14040857> (M22)
- 2.5. Janković, S. (2022) Ko se (ne) boji klimatske apokalipse? O planetarnim perspektiva političke teologije antropocena kroz nove slike Zemlje, *Etnoantropološki problemi*, 17(4), 1449–1482. <https://doi.org/10.21301/eap.v17i4.14> (M23)

2.6. **Janković, S., Toković, M.** (2021) Why are the Institutional Injustice and the Lack of Fairness Omnipresent in Serbia? A Pragmatic Assessment of Plural Orders of Worth. *Sociologija*, Vol. LXIII (2021), N° 2, 236-261. <https://doi.org/10.2298/SOC2102236J> (M23)

Kategorija M50

2.7. Janković, S. (2021) A stronger sense of place is possible: Anthropocene, non-relationality and chiasms. *Serbian Architectural Journal*, 13(3), 158-184. [10.5937/saj2103149J](https://doi.org/10.5937/saj2103149J) (M54)

3. Поглавља у монографијама

Kategorija M10

3.1. Janković, S. (2023) Anthropocene/disorder. An Outline for Associative Urbanism, in: *The International Handbook for Sustainable Heritage Management and Design: Notions, Methods and Techniques*, Loren-Mendez, Mar et al. (eds.), University of Belgrade – Faculty of Architecture, pp. 296-307. (M17)

Kategorija M40

3.2. Janković, S. (2026) Proizvodne snage i antropocen: metabolički aranžmani i istorijski materijalizam u opusu Mladena Lazića, u: *Kritička sociologija Mladena Lazića: teorijsko i istraživačko nasleđe*, Vuletić, V., Antonić, S., Janković, S. (ur.), Beograd: Zavod za udžbenike, str. 44-70. (M44)

3.3. Vuletić, V., Antonić, S., **Janković, S.** (2026) Uvod, u: *Kritička sociologija Mladena Lazića: teorijsko i istraživačko nasleđe*, Vuletić, V., Antonić, S., Janković, S. (ur.), Beograd: Zavod za udžbenike, str. 7-21. (M44)

3.4. Janković, S. (2023) Šta se zbiva posle? O postkritici i akritičkim perspektivama, u: *Priručnik kritike*, Ivković, M., Radinković, Ž. (ur.), Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju (IFDT), str. 537-578. (M44)

3.5. Janković, S. (2023) Pjer Burdije i Bruno Latur, u: *Pjer Burdije: Radikalna misao i praxis*, Mladenović, I., Zarić, Z., Urošević, M. (ur.), Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju (IFDT), str. 474-505. (M44)

3.6. Janković, S. (2023) Kako artikulirati klimatsku varijabilnost? Antropocen, pravo i “parlament stvari”, u: *Klimatske promene: pravni i društveni izazovi*, Nikolić Popadić, S., Milenković, M. (eds.), Beograd: Institut društvenih nauka, str. 214-244. (M44)

3.7. Janković, S. (2021) Usred neizvesnosti: pandemija, zavere i formatiranje stvarnosti. U: *Uticaj pandemije COVID-19 na društvene i psihološke procese*, Vuletić, V. (ur.). Beograd: Filozofski fakultet, Univerzitet u Beogradu, str. 73-86. (M44)

4. Излагања на конференцијама штампана у целини

Категорија М30

- 4.1. **Janković, S.**, Pešić, M., Šošević, U., Cvetković, N., & Milovanović, A. (2025). *Bridging planning and technology: A digital outlook for Serbian spa settlements*. In A. Đukić, M. Vukmirović, E. Vaništa Lazarević, A. Krstić-Furundžić, & N. Mitrović (Eds.), *10th International Academic Conference on Places and Technologies – Proceedings: Keeping up with technologies to shape joyful cities* (pp. 416–423). University of Belgrade – Faculty of Architecture. (M33)
- 4.2. Šošević, U., Cvetković, N., Milovanović, A., **Janković, S.**, & Pešić, M. (2025). Challenges and limitations in the application of digital tools within built environment disciplines: A structured literature review. In A. Djukić, M. Vukmirović, E. Vaništa Lazarević, A. Krstić-Furundžić, & N. Mitrović (Eds.), *10th International Academic Conference on Places and Technologies – Proceedings: Keeping up with technologies to shape joyful citie* (Vol. 10, pp. 327–334). University of Belgrade – Faculty of Architecture. (M33)

Категорија М60

- 4.3. Milovanović, A., Pešić, M., Šošević, U., Cvetković, N., & **Janković, S.** (2024). A dictionary-driven review of digital methods and tools for urban patterns decoding: SPATTERN perspective. U: R. Bogdanović (ur.), *On architecture: Shaping the city through architecture, Strand conference proceedings* (pp. 149–157). (M63)

5. Студије експертизе (M100)

- 5.1. Đokić, V., Simić, D., Nikezić, A., Milojević, M., Ristić Trajković, J., Krstić, V., Šošević, U., Pešić, M., **Janković, S.**, Cvetković, N., Milovanović, A. (2024). SPATTERN Database of Spa Settlements in Serbia. University of Belgrade - Faculty of Architecture. (M110)
- 5.2. Đokić, V., Simić, D., Nikezić, A., Milojević, M., Ristić Trajković, J., Krstić, V., Šošević, U., Pešić, M., **Janković, S.**, Cvetković, N., Milovanović, A. (2024). SPATTERN Study: Questionnaire for the State-of-the-art. University of Belgrade - Faculty of Architecture. (M110)
- 5.3. Đokić, V., Simić, D., Nikezić, A., Milojević, M., Ristić Trajković, J., Krstić, V., Šošević, U., Pešić, M., **Janković, S.**, Cvetković, N., Milovanović, A. (2024). SPATTERN Review of Methodological Approaches. Belgrade: University of Belgrade - Faculty of Architecture. (M110)

Анализа радова

Имајући у виду обим научне продукције кандидата, у наставку ће радови бити представљени по јасној хијерархији и унутрашњој логици научног доприноса, тако да се задржи прегледност, али и да се не изгуби ниједна релевантна линија истраживачког рада. Представљање започињемо самосталном научном монографијом као носећим и концептуално најзаокруженијим доприносом у изборном периоду, затим следе радови у научним часописима који се групишу према тематско-теоријским целинама (антропоцен, постхуманизам и друштвена теорија; урбана неизвесност, инфраструктуре и планирање; методолошко-епистемолошка питања дигитализације простора и изграђеног окружења). Након тога представљају се поглавља у монографијама као простор теоријске артикулације и интердисциплинарног дијалога.

Најпре, монографија *Градови, антропоцен, инфраструктуре: о урбаној онтологији неизвесности* (Београд: Институт за социолошка истраживања, 2024) представља централни научни допринос кандидата у периоду након избора у звање и један од ретких систематских покушаја да се савремене расправе о антропоцену концептуално артикулишу унутар српске социолошке продукције. Књига уводи комплексне теоријске дебате о антропоцену, планетарној урбанизацији и инфраструктурама у домаћи академски контекст, чиме попуњава значајну празнину у литератури на српском језику. Полазећи од претпоставке да се савремене друштвене трансформације више не могу разумети у оквирима класичних дихотомија друштва и природе, монографија развија оригиналан аналитички оквир који градове посматра као чворишта планетарних метаболичких процеса и инфраструктурних односа, у којима се укрштају друштвени, технички и еколошки режими. У том смислу, антропоцен није третиран као искључиво геолошки или еколошки појам, већ као социолошки проблем који захтева реконфигурацију начина на који разумемо урбанизацију, свакодневицу и материјалност друштвеног живота. Како се истиче већ у уводним поглављима, савремени градови представљају „просторне интензитете друштвених односа“ чије се функционисање више не може одвојити од планетарних процеса и климатских неизвесности. Посебна вредност књиге огледа се у томе што успоставља продуктиван дијалог између социологије, урбаних студија, архитектуре и просторног планирања, али без напуштања јасне социолошке аналитичке позиције. Инфраструктуре се у књизи концептуализују као друштвено-материјални аранжмани који истовремено организују свакодневне праксе, обликују политичке односе и посредују између људских и не-људских актера. На тај начин монографија доприноси развоју урбане социологије у правцу који интегрише питања екологије, технологије и инфраструктурне материјалности као конститутивне елементе друштвеног поретка. Књига истовремено представља и значајан теоријски допринос увођењу концепта антропоцена у домаћи научни језик, не само као тематског поља већ као аналитичке перспективе која омогућава преиспитивање модерних социолошких категорија.

Значајан део кандидатовог усмерења представљају методолошко-епистемолошка дилеме везане за дигитализацију простора. Тако коауторски рад *Mapping Digital Solutions for Multi-Scale Built Environment Observation: A Cluster-Based Systematic Review* представља

интердисциплинарно истраживање које дигиталне алате за посматрање изграђеног окружења не третира искључиво као техничке инструменте, већ као епистемолошке медијаторе кроз које се простор конституише као аналитички објекат. Полазећи од систематског прегледа литературе, аутори показују да дигитализација урбаног и архитектонског поља није проста технолошка модернизација, већ трансформација начина на који се простор чита, категоризује и управљачки артикулише. Идентификација четири методолошка кластера - од интеграције података до визуелизације - открива да се знање о простору производи кроз секвенцијалне режиме обраде, где свака фаза рedefинише однос између материјалног окружења, корисника и институционалних пракси планирања. Посебан допринос рада огледа се у томе што изграђено окружење посматра као мултишкаларни друштвени процес у којем се техничке инфраструктуре, корисничке интеракције и политике управљања простором преплићу у јединствени аналитички оквир. Дигитални близанци, интеграција података и интерактивне визуелизације појављују се као нови показатељи промене статуса урбаног знања - од репрезентације ка континуираном праћењу и симулацији. На тај начин рад имплицитно указује да дигитални алати делују као механизми посредовања између експертског знања, јавног учешћа и процеса доношења одлука, чиме се урбано планирање помера од нормативног модела ка динамичким и релационим облицима управљања простором.

Такође, у коауторском раду под називом *Synergies Between Land Use/Land Cover Mapping and Urban Morphology: A Review of Advances and Methodologies* аутори анализирају однос између урбане морфологије и истраживања намене и покрива земљишта (LULC) кроз систематски преглед савремене научне литературе, настојећи да превазиђу дисциплинарну раздвојеност између просторне анализе урбане форме и геопросторних метода праћења трансформација простора. Полазећи од претпоставке да се савремено разумевање града све више ослања на интеграцију различитих аналитичких традиција, рад показује да синергија ова два поља омогућава развој нових методолошких оквира за анализу урбаних процеса, посебно у контексту динамичких промена урбаног ткива. Кроз систематски литерарни преглед спроведен у више методолошких фаза — од претраге и селекције радова до анализе садржаја и кластеризације кључних појмова — аутори идентификују три међусобно повезане аналитичке равни: примене метода и алата, типове података који се користе у анализама и доминантне концепте урбане морфологије. Оваква трострука аналитичка призма омогућава да се урбана форма сагледа као резултат интеракције технолошких процедура, епистемолошких приступа и просторних индикатора, при чему дигиталне методе не делују само као инструмент анализе већ као фактор трансформације самог начина посматрања урбаног простора.

Слична занимања кандидата за питање развоја градова, али више у теоријском и критичком руху и у посебној вези са ширим друштвеним питањима антропоцена, проналазе се у ауторском раду под називом *Navigating Uncertainties in the Built Environment: Reevaluating Antifragile Planning in the Anthropocene through a Posthumanist Lens*. У овом раду, кандидат развија теоријски амбициозан и концептуално слојевит

приступ питању неизвесности у савременом изграђеном окружењу, при чему се архитектонско-планерски проблеми систематски превode у шири аналитички хоризонт друштвене теорије. Полазећи од расправе о концепту антифрагилности, рад не остаје на нивоу техничке или нормативне дебате унутар урбанистичке теорије, већ постепено реконфигурише само разумевање града као сложене релационе формације у којој се материјални, институционални и епистемолошки процеси непрестано преплићу. На тај начин, питање планирања бива имплицитно постављено као питање друштвене организације неизвесности. Посебна вредност рада лежи у томе што критика антифрагилности није усмерена искључиво ка планерским техникама, већ ка дубљим претпоставкама модерног управљања ризиком, предвидљивошћу и контролом. Анализа показује да урбани системи не функционишу као затворене целине већ као динамички склопови односа који укључују људске и не-људске актере, инфраструктуре, материјалне токове и планетарне процесе. Управо ту се архитектонско-урбанистичка проблематика трансформише у социолошко питање: како се знање, моћ и материјалност ко-конституишу у условима антропоцена. Рад тако дискретно, али доследно уводи постхуманистичку перспективу као аналитички помак од класичних концепата отпорности и адаптације ка разумевању урбаног као процеса сталног склапања и прерасподеле односа. Кроз критичко читање планерских парадигми, текст показује да изграђено окружење није само простор интервенције већ медијум друштвених трансформација, чиме се архитектура и урбанизам продуктивно интегришу у савремене социолошке расправе о ризику, екологији и планетарној модерности.

Оваква настојања да се питања антропоцена, и посебно, места и односа овог концепта спрам социолошког наслеђа ближе сагледају, посебно су истакнута у ауторском раду „A New Climate for Human Nature? Navigating Social Theory through Postnature, the Anthropocene and Posthumanism”. Јанковић сео овде бави једним од кључних теоријских померања савремене социологије - трансформацијом односа између друштва, природе и људског деловања у условима антропоцена. Полазећи од расправа у постхуманистичкој и новом материјализму блиској теоријској продукцији, аутор не приступа антропоцену као искључиво еколошком или филозофском проблему, већ као дубоко социолошком изазову који доводи у питање саме темеље модерне друштвене теорије. Рад показује како класични конструктивистички оквири, који су дуго доминирали социологијом, постају недовољни за разумевање света у којем се друштвени процеси више не могу аналитички раздвојити од биолошких, технолошких и планетарних динамика. Антропоцен се тако не третира као спољни контекст друштва, већ као услов унутрашње реорганизације социјалне теорије. Кроз критичко читање аутора попут Бруна Латура и Тима Инголда, Јанковић показује како се друштвеност мора мислити као резултат ко-конститутивних процеса који обухватају људске и нељудске актере, материјалне токове и дуге временске захвате постојања саме Земље. На тај начин, класичне социолошке категорије (попут друштва, актера или људске природе) добијају ново значење, не као стабилне аналитичке јединице већ као релационе конфигурације настале у сложеним био-социјалним сплетовима. Иако се рад тематски

ослања на интердисциплинарне расправе, његов допринос остаје суштински социолошки: он проширује домет социјалне теорије ка планетарним размерима, показујући да питања екологије, технологије и материјалности нису периферне теме већ централни проблеми разумевања савременог друштва. Тиме се социологија позиционира као дисциплина способна да артикулише нове облике односа између људског живота, институција и Земљиних процеса, што рад смешта у корпус значајних савремених теоријских интервенција унутар хуманистичких и друштвених наука.

Јако слично томе, у ауторском раду „Ко се (не) боји климатске апокалипсе? О планетарним перспективама политичке теологије антропоцена кроз нове слике Земље”, Јанковић развија теоријску анализу трансформације савремене друштвене мисли у условима антропоцена, фокусирајући се на реконфигурацију појма Земље као политичког, космолошког и епистемолошког референта. Полазећи од упоредног читања концепта Гаје код Бруна Латура и појма планете код историчара Дипеша Чакрабартија, аутор показује да савремене расправе о климатској кризи не производе само нове научне описе света, већ и дубоке промене у начинима политичке имагинације и нормативног мишљења. Посебан допринос рада огледа се у анализи имплицитне политичке теологије која прати оба теоријска пројекта: апокалиптични регистар климатске кризе тумачи се као нови облик секуларизованог есхатолошког наратива, у којем наука постепено преузима функције некадашњих религијских структура смисла. Кроз реконструкцију Латуровог појма „критичне зоне“ и геотрасирања, рад показује како се Земља појављује као мрежа органских трансакција и међузависности, док анализа Чакрабартијевог концепта планете отвара питање скале, односно граница људске способности да политички и егзистенцијално обухвати планетарну укупност. Уместо прихватања било ког од ова два приступа као коначног решења, аутор критички указује на напетост између научне рационалности и теолошког страха као модуса мобилизације у антропоцену, сугеришући да се управо у том раскораку отвара простор за нове облике друштвене теорије. Рад тиме доприноси увођењу сложених расправа о антропоцену у домаћи теоријски контекст, повезујући социолошку теорију, политичку филозофију и савремене дебате о планетарности у кохерентан аналитички оквир.

Овај приступ у коме кандидат повезује шира питања настала у расправама о антропоцену, теорију о простору и социолошка разматрања, истакнута су такође и у ауторском раду „A Stronger Sense of Place Is Possible? Anthropocene, Non-relationality and Chiasms“. Овде Јанковић развија теоријски амбициозну расправу која се налази на пресеку социолошке теорије простора, филозофије места и савремених дебата о антропоцену, али је њена аналитичка окосница недвосмислено социолошка. Полазећи од увида да расправе о антропоцену радикално преобликују разумевање односа између друштва, материјалности и окружења, аутор проблематизује дуготрајну доминацију концепта простора над појмом места у друштвеним наукама, показујући како су модерне теорије - од класичне социологије модерности до савремених теорија мрежа и токова - систематски потискивале локалност као аналитичку категорију. Уместо да место посматра као дериват

ширих структура, Јанковић предлаже његово разумевање као хијазматске кондензације друштвених, материјалних и технолошких односа, у којој се различите временске скале, актери и праксе укрштају без потпуне релационе транспарентности. Социолошки значај рада лежи управо у критичком преиспитивању доминантне релационе онтологије: аутор показује да ни приступи састављања (*assemblage*), иако укључују не-људске актере, не успевају у потпуности да ослободе место подређености апстрактном простору. Увођењем појма нерелационалности, рад указује на постојање делимично затворених друштвено-материјалних конфигурација које производе несигурност, прекиде и непредвидиве друштвене ефекте - што антропоцен чини пре свега социолошким, а не само еколошким проблемом.

У коауторском раду „Why are the Institutional Injustice and the Lack of Fairness Omnipresent in Serbia? A Pragmatic Assessment of Plural Orders of Worth“, објављеном у часопису *Sociologija*, Јанковић, заједно са Миленом Токовић, развија теоријски и методолошки захтевну анализу перцепција неправде у Србији, померајући расправу изван уобичајених објашњења заснованих на институционалном дефициту, транзиционој заосталости или културолошким обрасцима. Полазиште рада није у тражењу узрочних варијабли које би објасниле незадовољство грађана, већ у преиспитивању саме моралне граматике судова о праведности, односно начина на који друштвени актери вреднују и процењују друштвени свет. Ослањајући се на прагматичку социологију Болтанског и Тевеноа, рад реконструише различите „поретке вредности“ (*orders of worth*) кроз које се обликују процене правичности, показујући да статистички подаци не представљају пуку регистрацију ставова већ специфичне модалитете артикулације друштвеног искуства. Уместо класичног социолошког раздвајања структуре и деловања, анализа прати како се вредности производе у конкретним режимима ангажовања - у домаћем, грађанском и другим нормативним световима - и како њихово преклапање генерише осећај институционалног „квара“. Посебна вредност рада лежи у методолошкој интервенцији: аутори показују да анкете не само да мере стварност већ је и конституишу, чиме се квантитативна социологија уводи у дијалог са савременим постконструктивистичким расправама о онтологији метода. Анализом података Европског друштвеног истраживања, рад открива напетост између доминантних вредности блискости и поверења карактеристичних за „домаћи“ поредак и очекивања неперсоналне правичности грађанских институција, што производи трајно искуство неправде као онтолошки, а не искључиво институционални проблем.

У коауторској монографији *Критичка социологија Младена Лазића: теоријско и истраживачко наслеђе* (Завод за уџбенике, 2026), коју су приредили Владимир Вулетих, Слободан Антонић и Стефан Јанковић, Јанковић је аутор поглавља „Производне снаге и антропоцен: метаболички аранжмани и историјски материјализам у опусу Младена Лазића“. У овом поглављу Јанковић приступа Лазићевом раном делу *Друштвене промене у старом Перуу* не као историографском куриозитету, већ као теоријски продуктивном месту за реконструкцију ширег социолошког проблема, конкретно, односа између

производних снага, природе и друштвених трансформација. Анализа се развија кроз пажљиво читање Лазићевог проширеног разумевања производних снага, при чему се показује да оне не обухватају искључиво техничка средства производње, већ и природне материјалности, биофизичке услове и колективне облике рада који заједно чине динамичну социоприродну конфигурацију. Овакво читање омогућава да се класични историјски материјализам интерпретира изван технолошког детерминизма, као аналитички оквир способан да обухвати комплексне метаболичке односе између друштва и Земље. Посебан допринос поглавља лежи у томе што Јанковић показује како Лазићева анализа предколонијалне Америке интуитивно антиципира савремене расправе у области политичке екологије, светске екологије и планетарне социологије. Кроз концепт „метаболичких аранжмана“ производне снаге се тумаче као процеси копроизводње друштвених и природних система, што омогућава повезивање класичне социолошке теорије са дебатама о антропоцену, климатској кризи и дестабилизацији материјалних основа друштвене репродукције. На тај начин, поглавље не функционише само као интерпретација једног аутора, већ као теоријска реартикулација историјског материјализма у правцу савремене социолошке анализе социоприродних трансформација, показујући континуитет између југословенске критичке социологије и актуелних глобалних теоријских токова.

Умешност кандидата да, представи и размотри важна теоријска питања и посебно, савремене дебате, јесте видљива и у неколицини других текстова. Тако у „Шта се збива после? О посткритици и акритичким перспективама“, објављеном у колективној монографији *Приручник критике* (Београд, 2023), Јанковић развија комплексну теоријску анализу савремене трансформације појма критике у друштвеним и хуманистичким наукама, полазећи од расправа које је иницирао Бруно Латур о „замору критике“ и њеној историјској исцрпљености као доминантног интелектуалног модуса. Поглавље се отвара дијагностичким преиспитивањем критике као академске праксе која је, уместо еманципаторног инструмента, постепено постала рутински механизам разобличавања, често сведен на аутоматизовано трагање за скривеним структурама моћи и латентним значењима. Аутор показује како је овај модел, заснован на херменеутици сумње, временом произвео парадоксалан ефекат - ерозију поверења у саме услове знања и научног аргумента. Ослањајући се на расправе о посткритици (пре свега радове Рите Фелски и сродне дебате у савременој теорији), Јанковић анализира померање аналитичког фокуса са разобличавања ка праћењу односа, афеката и начина на које текстови, објекти и различити актери ступају у релације. Посткритички приступ се тумачи као покушај „рекалибрације“ теоријског рада: уместо накнадног демистификовања, нагласак се ставља на процесе повезивања, привезаности и продуктивне агенсности која настаје у интеракцијама између људских и нељудских актера. У том смислу, аутор показује како се посткритика ослања на импликације теорије актера-мреже, прагматичке социологије и теорије афеката, проширујући питање критике са епистемолошког на онтолошки ниво. Посебно важан допринос поглавља лежи у анализи граница критике: Јанковић показује да традиционални

критички модел остаје „слеп“ за сложене мреже дејствености, укључујући улогу текстова као посредника који производе ефекте и повезују актере, а не само као носилаца скривених идеологија. Још шире, овај рад показује да се ради о трансформацији саме епистемолошке позиције социологије: од дисциплине која разобличава ка дисциплини која прати, описује и реконструира процесе састављања друштвеног. На тај начин, поглавље представља значајан теоријски допринос домаћој социолошкој продукцији, јер уводи савремене метатеоријске расправе у локални научни контекст на аналитички прецизан и концептуално доследан начин.

Слично томе, у поглављу „Пјер Бурдије и Бруно Латур“, објављеном у зборнику *Пјер Бурдије: радикална мисао и пракса*, Стефан Јанковић предузима амбициозно теоријско разматрање односа између две утицајне, али често супротстављене традиције савремене социолошке мисли - бурдијеовске критичке социологије и латуровске теорије актера-мреже. Полазећи од познатих тензија између ова два теоријска пројекта, текст не остаје на нивоу историје идеја нити школске компарације теорија, већ спор између Бурдијеа и Латура реконструира као дубљи сукоб различитих онтологија друштвеног света. Уместо уобичајеног читања које разлике своди на епистемолошке неспоразуме, аутор показује да се несагласност тиче самих „градивних јединица стварности“, односно различитих начина разумевања односа између структура, актера, материјалности и научне праксе. Управо овај помак од епистемологије ка онтологији омогућава да се спор интерпретира као судар различитих политика реалности: бурдијеовског пројекта који науку смешта у поље структурних односа и борби за капитал, и латуровског приступа који научне чињенице прати кроз нестабилне мреже асоцијација људских и не-људских актера. Посебна вредност поглавља огледа се у томе што аутор избегава и синтетичко помирење и нормативно опредељивање за једну страну, већ показује како оба приступа развијају различите одговоре на исто питање: на који начин наука постаје политички делатна и како производи објективност. Анализа бурдијеовске рефлексивности и латуровског принципа симетрије води ка ширем разматрању статуса истине, релативизма и јавне улоге социологије, чиме се текст позиционира као допринос савременим расправама о посткритичкој теорији, студијама науке и новим онтолошким заокретима у друштвеним наукама.

Коначно, у поглављу „Како артикулисати климатску варијабилност? Антропоцен, право и ‘парламент ствари’“, Јанковић развија теоријски густу анализу односа између климатских промена, правних режима и трансформације политичке мисли у условима антропоцена, полазећи од тезе да савремена климатска криза није само еколошки или технички проблем, већ пре свега криза нормативних и политичких категорија модерности. Рад показује да климатска варијабилност разоткрива дубока ограничења постојећих правних и суверенистичких оквира, који остају засновани на антропоцентричним претпоставкама и неспособни да обухвате делатност не-људских актера и планетарних процеса. Полазећи од конкретних политичко-еколошких конфликта - попут спорова поводом амазонских пожара - аутор показује како климатски догађаји производе нове

„спорне територије“ које превазилазе традиционалне појмове суверенитета и правне јурисдикције. Анализа се затим продубљује кроз читање Карла Шмита и концепта *nomos*-а Земље, где Јанковић показује да модерни правни поредак почива на митополитичком односу између земљишта, власти и правног уређења. У условима антропоцена, овај историјски модел губи стабилност јер сама материјалност Земље постаје динамична и политички активна, што доводи до ерозије класичног појма територијалне суверености. Посебан допринос рада лежи у реконцептуализацији права кроз савремене дебате политичке екологије и STS традиције. Кроз дијалог са ауторима попут Бруна Латурса и Дипеша Чакрабартија, показује се да климатска криза захтева померање са модела права заснованог на аутономном људском субјекту ка релационом оквиру који укључује различите облике (биолошких и физичких) зависности и планетарне инфраструктуре. У том контексту, Латуров „парламент ствари“ тумачи се као спекулативни, али аналитички продуктиван модел проширене политичке заједнице у којој не-људски ентитети постају релевантни актери нормативног поретка.

Поглавље „Anthropocene/Disorder. An Outline For Associative Urban Resilience“ представља теоријски и концептуално густ рад у коме Јанковић развија оригиналан аналитички оквир за разумевање урбаних трансформација у условима антропоцена, повезујући савремену социолошку теорију, студије науке и технологије и урбанистичке расправе о резилијентности. Полазна претпоставка текста јесте да антропоцен не означава само нову геолошку епоху, већ дубоку епистемолошку промену која доводи у питање модернистичке представе о стабилности, предвидивости и управљивости урбаног развоја. Еколошке кризе и климатска неизвесност, како аутор показује, трансформишу саму логику планирања, јер класични модели засновани на контроли и дугорочној пројекцији више не могу адекватно да одговоре на динамику планетарних процеса. У првом делу рада антропоцен се анализира као теоријско поље испуњено научним, политичким и методолошким контроверзама. Јанковић показује да се расправе о антропоцену не могу свести на природно-научну периодизацију, већ подразумевају преиспитивање односа између људских и нељудских актера, као и начина на који се одговорност за еколошке промене распоређује унутар друштвених система. Неизвесност се притом не тумачи као привремени поремећај који треба отклонити, већ као конститутивни услов савременог урбаног живота, који захтева нове облике институционалног учења и експерименталних пракси планирања. Централни допринос текста развија се кроз појам *disorder*-а (поремећаја), који аутор концептуализује као продуктивни принцип урбане трансформације. Насупрот приступима који резилијентност схватају као способност система да очува стабилност, Јанковић показује да управо поремећаји откривају скривене инфраструктурне зависности и социо-материјалне везе које одржавају градски живот. Урбана резилијентност се тако редефинише као процес сталног повезивања хетерогених актера, технологија и окружења, а не као механизам повратка у претходно стање.

У раду „Усред неизвесности. Пандемија, завере и форматирање стварности“, објављеном у тематском зборнику посвећеном друштвеним и психолошким последицама

пандемије ковида-19, Стефан Јанковић приступа феномену теорија завере не као девијантном облику знања, већ као симптоматичном одговору на ситуације радикалне неизвесности у којима се урушавају уобичајени интерпретативни оквири стварности. Полазећи од социологије критике Лика Болтанског, рад показује да завере настају онда када догађаји наруше стабилизоване „формате стварности“, односно институционално учвршћене начине разумевања света, те функционишу као граматике које настоје да поново успоставе узрочност, намеру и смисао у условима контингентности. Посебна аналитичка вредност рада лежи у одбијању једноставне демаркације између научног знања и завереничких наратива. Јанковић показује да се и научни и заверенички дискурси ослањају на сродне операције откривања скривених узрока, чиме класични модел разграничења рационалног и ирационалног постаје проблематичан. Ослањајући се на радове Бруна Латура и расправе из студија науке и технологије, аутор аргументује да је продуктивнији приступ праћење начина на који научне праксе постепено стабилизују ентитете кроз мреже посредника, инструмената и тестова, уместо позивања на апстрактни ауторитет чињеница. У завршном делу рада анализа се помера ка концепту онтополитике, где пандемија бива тумачена као догађај који радикално доводи у питање антропоцентричне претпоставке модерности. Не-људски ентитети, као што су вируси, биолошки процеси и материјалне инфраструктуре, појављују се као актери који обликују стварност независно од људске намере, чиме се политичко поље проширује изван класичних категорија моћи и контроле.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу целокупне документације поднете уз пријаву на конкурс, као и на основу налаза и оцена изнетих у овом извештају, Комисија констатује да др Стефан Јанковић у потпуности испуњава све законом, Статутом Универзитета у Београду и општим актима Филозофског факултета прописане услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Социологија.

Комисија утврђује да је кандидат у изборном периоду од претходног избора у звање испунио све обавезне научне, наставне и стручне услове, и то:

- објавио је научну монографију из уже научне области за коју се бира, са ISBN бројем, у периоду након избора у претходно звање, чиме је испуњен услов који се односи на ауторско научно дело од посебног значаја;
- остварио је и премашио прописани минимум научних радова у релевантним категоријама (M20 и сродним категоријама), укључујући радове у међународним научним часописима и публикацијама признатим у систему националне научне евалуације;
- објавио је радове са међународних и националних научних скупова у целини, у категоријама предвиђеним важећим правилницима;
- учествовао је у више домаћих и међународних научноистраживачких и развојних пројеката, чиме је испуњен услов који се односи на стручно и истраживачко ангажовање

кандидата;

- поседује континуирано и вишегодишње педагошко искуство на основним и мастер академским студијама различитих студијских програма, уз позитивно вредновање наставног рада од стране студената током читавог изборног периода, са високом просечном оценом наставног ангажмана.

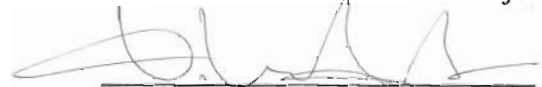
Научноистраживачки рад кандидата одликују континуитет, теоријска кохерентност и интердисциплинарна релевантност, посебно на пресеку социологије, урбаних студија, архитектуре и просторног планирања, уз јасну међународну видљивост и препознатљив истраживачки профил. Комисија посебно истиче да научна продукција кандидата не представља само формално испуњавање прописаних критеријума, већ показује развијену способност артикулације сложених савремених теоријских и методолошких проблема у кохерентан научни програм.

Педагошки рад кандидата карактерише стабилан квалитет наставе, континуирано учешће у реализацији већег броја курсева на различитим нивоима студија, као и активно менторско и комисијско ангажовање у раду са студентима. Допринос институционалном развоју Факултета и Универзитета огледа се у учешћу у научним пројектима, развоју међууниверзитетске и интердисциплинарне сарадње, рецензентском раду и другим научно-стручним и организационим активностима. Имајући у виду све наведено, Комисија закључује да др Стефан Јанковић у потпуности испуњава све прописане услове за избор у звање ванредног професора.

У складу са тим, Комисија предлаже Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду и надлежним органима Универзитета у Београду да др Стефана Јанковића изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Социологија, са пуним радним временом, на одређено време у трајању од пет година, у складу са важећим прописима Универзитета.

Београд, 18.2.2026.

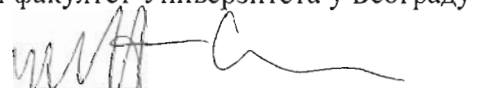
Чланови комисије:

др Владимир Вулећић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Младен Лазић, професор емеритус
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Срђан Продановић, виши научни сарадник
Институт за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ	
ПР:	532026
Орг.:	384/2
	-

САЖЕТАК
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет – Универзитет у Београду
Ужа научна, односно уметничка област: Социологија
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1
Имена пријављених кандидата:
1. Стефан Јанковић
2. _____

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Стефан Срђан Јанковић
- Датум и место рођења: 13.10.1987., Београд
- Установа где је запослен: Филозофски факултет – Универзитет у Београду
- Звање/радно место: Доктор социолошких наука, доцент
- Научна, односно уметничка област: Социологија

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет – Универзитет у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 2010.

Мастер:

- Назив установе: Филозофски факултет – Универзитет у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 2013.
- Ужа научна, односно уметничка област: Социологија

Магистеријум:

- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет – Универзитет у Београду
- Место и година одбране: Београд, 2019.
- Наслов дисертације: Друштвени простори и друштвене праксе: студија свакодневних пракси кроз просторе становања у Земуну
- Ужа научна, односно уметничка област: Социологија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- 2015. истраживач-сарадник, Филозофски факултет – Универзитет у Београду
- 2020. асистент са докторатом, Филозофски факултет – Универзитет у Београду
- 2021. доцент, Филозофски факултет – Универзитет у Београду

3) Испуњени услови за избор у звање ванредног професора

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	Приступно предавање из области Социологије одржао приликом избора у звање доцента

		2021. године. Оцењено позитивно од стране комисије у саставу проф. др Владимир Вулетић, проф. др Слободан Миладиновић, доц. др Јелена Пешић.
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	4,76
3	Искуство у педагошком раду са студентима	5 година

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	3
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	2

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.	6 (категирија М20) 1 (категирија М50)	<p>Milovanović, A., Šošević, U., Cvetković, N., Pešić, M., Janković, S., Krstić, V., Ristić Trajković, J., Milojević, M., Nikezić, A., Simić, D., & others. (2025). Mapping digital solutions for multi-scale built environment observation: A cluster-based systematic review. <i>Smart Cities</i>, 8, 196. https://doi.org/10.3390/smartcities8060196 (M21a)</p> <p>Milovanović, A., Cvetković, N., Šošević, U., Janković, S., & Pešić, M. (2024). Synergies between land use/land cover mapping and urban morphology: A review of advances and methodologies. <i>Land</i>, 13(12), 2205. https://doi.org/10.3390/land13122205 (M22)</p> <p>Janković, S. (2024) A New Climate for Human Nature? Navigating Social Theory through Postnature, the Anthropocene and Posthumanism. <i>Philosophy and Society</i>, 35(1), 1–28. https://doi.org/10.2298/FID2401053J (M22)</p> <p>Janković, S. (2024) Navigating Uncertainties in the Built Environment: Reevaluating Antifragile Planning in the Anthropocene through a Posthumanist Lens, <i>Buildings</i>, 14(4), 857. https://doi.org/10.3390/buildings14040857 (M22)</p> <p>Janković, S. (2022) Ko se (ne) boji klimatske apokalipse? O planetarnim perspektiva političke teologije antropocena kroz nove slike Zemlje, <i>Etnoantropološki problemi</i>, 17(4), 1449–1482. https://doi.org/10.21301/eap.v17i4.14 (M23)</p>

			<p>Janković, S., Toković, M. (2021) Why are the Institutional Injustice and the Lack of Fairness Omnipresent in Serbia? A Pragmatic Assessment of Plural Orders of Worth. <i>Sociologija</i>, Vol. LXIII (2021), N° 2, 236-261. https://doi.org/10.2298/SOC2102236J (M23)</p> <p>Janković, S. (2021) A stronger sense of place is possible: Anthropocene, non-relationality and chiasms. <i>Serbian Architectural Journal</i>, 13(3), 158-184. 10.5937/saj2103149J (M54)</p>
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63)	2	<p>Janković, S., Pešić, M., Šošević, U., Cvetković, N., & Milovanović, A. (2025). <i>Bridging planning and technology: A digital outlook for Serbian spa settlements.</i> In A. Đukić, M. Vukmirović, E. Vaništa Lazarević, A. Krstić-Furundžić, & N. Mitrović (Eds.), <i>10th International Academic Conference on Places and Technologies – Proceedings: Keeping up with technologies to shape joyful cities</i> (pp. 416–423). University of Belgrade – Faculty of Architecture. (M33)</p> <p>Šošević, U., Cvetković, N., Milovanović, A., Janković, S., & Pešić, M. (2025). Challenges and limitations in the application of digital tools within built environment disciplines: A structured literature review. In A. Djukić, M. Vukmirović, E. Vaništa Lazarević, A. Krstić-Furundžić, & N. Mitrović (Eds.), <i>10th International Academic Conference on Places and Technologies – Proceedings: Keeping up with technologies to shape joyful cities</i> (Vol. 10, pp. 327–334). University of Belgrade – Faculty of Architecture. (M33)</p>
9	Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира.	6 (категорија M20) 1 (категорија M50)	<p>Milovanović, A., Šošević, U., Cvetković, N., Pešić, M., Janković, S., Krstić, V., Ristić Trajković, J., Milojević, M., Nikezić, A., Simić, D., & others. (2025). Mapping digital solutions for multi-scale built environment observation: A cluster-based systematic review. <i>Smart Cities</i>, 8, 196. https://doi.org/10.3390/smartsities8060196 (M21a)</p> <p>Milovanović, A., Cvetković, N., Šošević, U., Janković, S., & Pešić, M. (2024). Synergies between land use/land cover mapping and urban morphology: A review of advances and methodologies. <i>Land</i>, 13(12), 2205. https://doi.org/10.3390/land13122205 (M22)</p> <p>Janković, S. (2024) A New Climate for Human Nature? Navigating Social Theory through Postnature, the Anthropocene and Posthumanism. <i>Philosophy and Society</i>, 35(1), 1–28. https://doi.org/10.2298/FID2401053J (M22)</p>

			<p>Janković, S. (2024) Navigating Uncertainties in the Built Environment: Reevaluating Antifragile Planning in the Anthropocene through a Posthumanist Lens, <i>Buildings</i>, 14(4), 857. https://doi.org/10.3390/buildings14040857 (M22)</p> <p>Janković, S. (2022) Ko se (ne) boji klimatske apokalipse? O planetarnim perspektiva političke teologije antropocena kroz nove slike Zemlje, <i>Emoantropološki problemi</i>, 17(4), 1449–1482. https://doi.org/10.21301/eap.v17i4.14 (M23)</p> <p>Janković, S., Toković, M. (2021) Why are the Institutional Injustice and the Lack of Fairness Omnipresent in Serbia? A Pragmatic Assessment of Plural Orders of Worth. <i>Sociologija</i>, Vol. LXIII (2021), № 2, 236-261. https://doi.org/10.2298/SOC2102236J (M23)</p> <p>Janković, S. (2021) A stronger sense of place is possible: Anthropocene, non-relationality and chiasms. <i>Serbian Architectural Journal</i>, 13(3), 158-184. 10.5937/saj2103149J (M54)</p>
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту	5	<p>SPATTERN – Future Heritage of Spa Settlements: Digital Platform for Advancing Knowledge and Innovation in Urban Morphology Approach for Environmentally-Sensitive Development in Serbia, Фонд за науку Републике Србије (програма Призма), 2023–2026</p> <p>TESI – Training and Education in Social Innovation, институција која финансира пројекат: INTERREG ADRION; 2023</p> <p>GLocalEast – Developing a New Curriculum in Global Migration, Diaspora and Border Studies in East-Central Europe, пројекат: Erasmus+ (Strategic Partnership); 2020–2023</p> <p>E-MINDFUL – Enhancing European Migration Narrative to Develop Further Union’s Long-term actions, European Commission, Directorate General for Migration and Home Affairs, OCAM Funds; 2021-2022</p> <p>Shared Visions – Building a Sustainable and Inclusive Cooperative for Visual Artists in Europe, European Union), Creative Europe Programme, 2025–</p>
11	Одобен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	1	<p>Јанковић, Стефан (2024) <i>Градови, антропоцен, инфраструктура: о урбаној онтологији неизвесности</i>, Београд: Институт за социолошка истраживања, ISBN 978-86-6427-299-5</p>

12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33	2	<p>Janković, S., Pešić, M., Šošević, U., Cvetković, N., & Milovanović, A. (2025). <i>Bridging planning and technology: A digital outlook for Serbian spa settlements</i>. In A. Đukić, M. Vukmirović, E. Vaništa Lazarević, A. Krstić-Furundžić, & N. Mitrović (Eds.), <i>10th International Academic Conference on Places and Technologies – Proceedings: Keeping up with technologies to shape joyful cities</i> (pp. 416–423). University of Belgrade – Faculty of Architecture. (M33)</p> <p>Šošević, U., Cvetković, N., Milovanović, A., Janković, S., & Pešić, M. (2025). Challenges and limitations in the application of digital tools within built environment disciplines: A structured literature review. In A. Đukić, M. Vukmirović, E. Vaništa Lazarević, A. Krstić-Furundžić, & N. Mitrović (Eds.), <i>10th International Academic Conference on Places and Technologies – Proceedings: Keeping up with technologies to shape joyful cities</i> (Vol. 10, pp. 327–334). University of Belgrade – Faculty of Architecture. (M33)</p>
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.	1	<p>Milovanović, A., Pešić, M., Šošević, U., Cvetković, N., & Janković, S. (2024). A dictionary-driven review of digital methods and tools for urban patterns decoding: SPATTERN perspectives. In Lj. Bogdanović (Ed.), <i>On Architecture – Shaping the City Through Architecture: OA2024 Proceedings</i> (pp. 149–157). STRAND – Sustainable Urban Society Association. (M63)</p>
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. (за поновни избор ванр. проф)		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. (за поновни избор ванр. проф)		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51		
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51		

20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	72	Цитираност (Google Scholar): 92 цитата, од тога 72 хетеро цитата.
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	10	Кандидат има 10 научних радова објављених у категорисаним научним часописима (М20) у последњих десет година, чиме у потпуности испуњава услов прописан стандардом.

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	<ol style="list-style-type: none"> Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и широј заједници	<ol style="list-style-type: none"> Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	<ol style="list-style-type: none"> Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. Учешће у програмима размене наставника и студената. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

1.3. Председник или члан комисија за израду завршних радова

Био је члан 3 комисије одбрану завршних радова и члан је 2 комисије за оцену докторских дисертација .

1.4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима

Учествовао је као истраживач и сарадник на укупно 5 домаћих и међународних научноистраживачким пројеката.

2.2.. Члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету

У периоду 2021–2024. године био је члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање, учествујући у процесима институционалне евалуације, развоја стандарда наставе и унапређења академских процедура. Од 2024. године члан је Комисије за научноистраживачки рад Филозофског факултета, где учествује у обликовању стратегија научног развоја, подршке истраживачким иницијативама и координацији научних активности на нивоу факултета. Током 2025. године, био је члан одељенске комисије за сачињавање Извештаја о самовредновању студијских програма, као обавезне евалуације коју захтева Национално акредитационо тело (НАТ).

2.4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма / популаризација науке

Кандидат је 2023. године коорганизовао „Међууниверзитетски тематски студентски форум 2023“ (Универзитет у Београду – Универзитет уметности у Београду) под називом „С оне стране стварности“, посвећен мултидисциплинарном проучавању феноменологије метаверзума. Форум је реализован у научно-едукативном и стручно-едукативном формату и обухватио је учешће студената основних, мастер, интегрисаних и докторских студија. Поред тога, кандидат је спољни члан истраживачке групе „CriticLab“ при Институту за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду, где учествује у научним дискусијама, критичким читањима и развоју интердисциплинарних истраживачких тема.

3.1. Руководијење или учешће у међународним научним пројектима

Од 2021. године кандидат је учествовао у четири међународна научна пројекта финансирана кроз програме Европске уније и међународне фондове: E-MINDFUL (European Commission, DG Migration and Home Affairs, 2021–2022), GLocalEAsT (Erasmus+ Strategic Partnership, 2020–2023), TESI – Training and Education in Social Innovation (INTERREG ADRION, 2023), као и Shared Visions – Building a Sustainable and Inclusive Cooperative for Visual Artists in Europe (Creative Europe Programme, 2025–).

3.2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим институцијама

Поред наставе на матичном Филозофском факултету, од 2020. године учествује у извођењу наставе на Архитектонском факултету Универзитета у Београду, на студијским програмима Мастер академске студије архитектуре и Интегрисане академске студије архитектуре, где изводи наставу на предмету Архитектура и друштво, као и на Мастер академским студијама Интегрални урбанизам, где изводи наставу на предмету Урбани простор као јавно добро. Од школске 2023/24. године учествује и као спољашњи члан комисија за мастер завршне радове под менторством проф. др Ане Никезић, као и као члан комисија за оцену докторских дисертација на Архитектонском факултету Универзитета у Београду.

3.3. Чланство у професионалним удружењима

У оквиру академске заједнице кандидат активно делује кроз чланство у релевантним научним организацијама и професионалним мрежама, укључујући Међународну социолошку асоцијацију (International Sociological Association), Европску социолошку асоцијацију (European Sociological Association) и Социолошко научно друштво Србије. Посебно се истиче чланство у новонастајућој Радној групи за дигиталну социологију при Међународној социолошкој асоцијацији. Унутар Европске социолошке асоцијације, кандидат је члан истраживачког комитета за урбану социологију (RC37 - Urban sociology).

3.7. Предавања по позиву

Кандидат је добитник DAAD стипендије за истраживачко-наставни боравак на Европском универзитету Виадрина у Франкфурту на Одри (2025), где је реализовао истраживачке и наставне активности и одржао предавање по позиву у оквиру серијала Beyond Sustainability. Такође је одржао више предавања по позиву на међународним конференцијама и летњим школама, укључујући пленарно предавање на International Seminar on Urban Form (ISUF) и учешће у програмима Viadrina Center B/ORDERS IN MOTION.

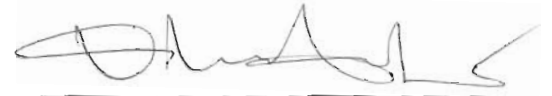
III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија констатује да др Стефан Срђан Јанковић у потпуности испуњава све законом, Статутом Универзитета у Београду и општим актима Филозофског факултета прописане услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Социологија. Кандидат је у изборном периоду од претходног избора у звање доцента остварио и премашио прописане научне критеријуме, укључујући објављену научну монографију са ISBN бројем из уже научне области, више радова у категоријама M20 и сродним категоријама, радове са међународних и националних научних скупова објављене у целини, као и значајну цитираност (72 хетеро цитата). Истовремено је испунио услове у погледу менторства и учешћа у комисијама

за мастер и докторске радове, као и услове за вођење докторских дисертација у складу са важећим стандардима. Педагошки рад кандидата одликује континуитет и позитивно вредновање у студентским анкетама током читавог изборног периода, уз вишегодишње искуство у настави на основним и мастер академским студијама, као и ангажовање у настави и комисијама на другим високошколским установама. Поред тога, кандидат је активно учествовао у више домаћих и међународних научноистраживачких пројеката, као и у раду факултетских и универзитетских тела. Имајући у виду све наведено, Комисија закључује да др Стефан Јанковић испуњава све обавезне и изборне услове за избор у звање ванредног професора. Сходно томе, Комисија предлаже Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду и надлежним органима Универзитета у Београду да др Стефана Јанковића изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Социологија, са пуним радним временом, на период од пет година, у складу са важећим прописима Универзитета.

Место и датум: Београд, 3. март 2026.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Владимир Вулећић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Младен Лазић, професор емеритус
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Срђан Продановић, виши научни сарадник
Институт за филозофију и друштвену теорију Универзитета у
Београду

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Стефан Јанковић

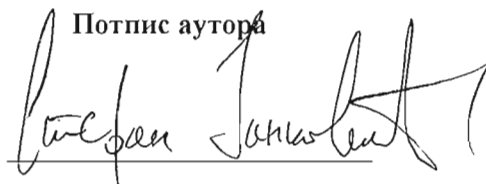
Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

У Београду, 12.1.2026.

Потпис аутора

Стефан Јанковић